10.06.22

NOC KOSTELŮ

WWW.NOCKOSTELU.CZ

Okresy: Cheb — Karlovy Vary — Sokolov — Domažlice — Klatovy — Plzeň-jih
Plzeň-město — Plzeň-sever — Rokycany — Tachov

Milí návštěvníci Noci kostelů,

svět v noci, když padne tma, je jiný než za denního světla. Náhle je kolem nás méně rušivých vlivů, z prostoru se našim očím vystavují kontury, které za světla lze jen stěží postřehnout a náš sluch zbystří a je mnohem citlivější a vnímavější. Díky tomu se můžeme zastavit nebo alespoň zpomalit tempo a poodstoupit od starostí všedního dne. Myslím, že taková duševní hygiena je pro náš život velice prospěšná a vlastně nezbytná.

Ze srdce vám přeji, ať se vám v kostelech a všech modlitebních místech líbí. Můžete si užít kulturní program, který pro vás organizátoři připravili, podívat se do míst, která jsou jindy nepřístupná nebo si prostě jen sednout na libovolné místo v chrámu, zvednout hlavu vzhůru anebo si ji položit do dlaní a vnímat přítomnost dobrého Boha.

Krásnou a inspirativní Noc kostelů přeje

Tomáš Holub
biskup plzeňský

Aplikace Noc kostelů – letos i pro Apple

Aplikaci Noc kostelů, která je od loňska k dispozici pro systém Android, letos doplní obdobná aplikace pro systém Apple iOS. Aplikace poskytuje zejména informace o zapojených kostelích a jejich programech. Standardní funkcí je nabídka programu nejbližších kostelů a modliteben podle GPS polohy uživatele. Kromě toho je v přehledu zapojených míst možné hledat a listovat podle okresu či kraje. Vybrané kostely si uživatel bude moci uložit mezi oblíbené, a vytvořit si tak program své vlastní Noci kostelů.

Průběžně pracujeme na dalších vylepšeních. V aplikaci pro systém Android je letos například nově možné zobrazit mapu s okolními kostely.

Aplikaci lze nainstalovat standardně ze zdrojů Google Play a Apple App Store. Zájemce prosíme, aby s instalací nečekali až na poslední chvíli, aby nedošlo k přetížení systému.

Vývoj aplikací můžete podpořit prostřednictvím portálu Donátor.cz na adrese *www.donator.cz/nockostelu*. Děkujeme.

Uvnitř novin najdete také

Rozhovor s Markem Ebenem **Dřív býval kostel centrum...** (str. 2)

Rozhovor s manželi Hajšmanovými **Důležitá je tolerance...** (str. 4)

Nově zapojené kostely (str. 3)
Stránka pro děti (str. 7)

Dřív býval kostel centrum…

říká v rozhovoru Marek Eben

Noc kostelů – znáte tu akci a objevil jste díky ní nějaké zajímavé místo, které vám utkvělo v paměti? Jaké?

Noc kostelů znám, ale nikdy jsem se nezúčastnil, což ovšem neznamená, že bych nikdy nenavštívil kostel v noci. Chodíval jsem na Bílou sobotu k Týnu, když tam ještě sloužil pater Reinsberg. Mše končila kolem třetí ráno a můžu zodpovědně říct, že jsem snad větší zimu nezažil.

Jezdíte hodně na koncerty, máte čas se podívat po městě nebo třeba zajít do místního chrámu a zastavit se?

To se nám většinou nepovede, koncert se dá dost těžko kombinovat s nějakou jinou činností – přijedete odpoledne, máte zvukovku, koncert, v noci na hotel a druhý den ráno se většinou odjíždí na další štaci. Navíc se naše kapela do kostela moc nehodí, takže v nich kvůli akustice hrajeme minimálně. Ale můj bratr David, ten se Scholou Gregorianou projel snad všechny kostely, co u nás jsou.

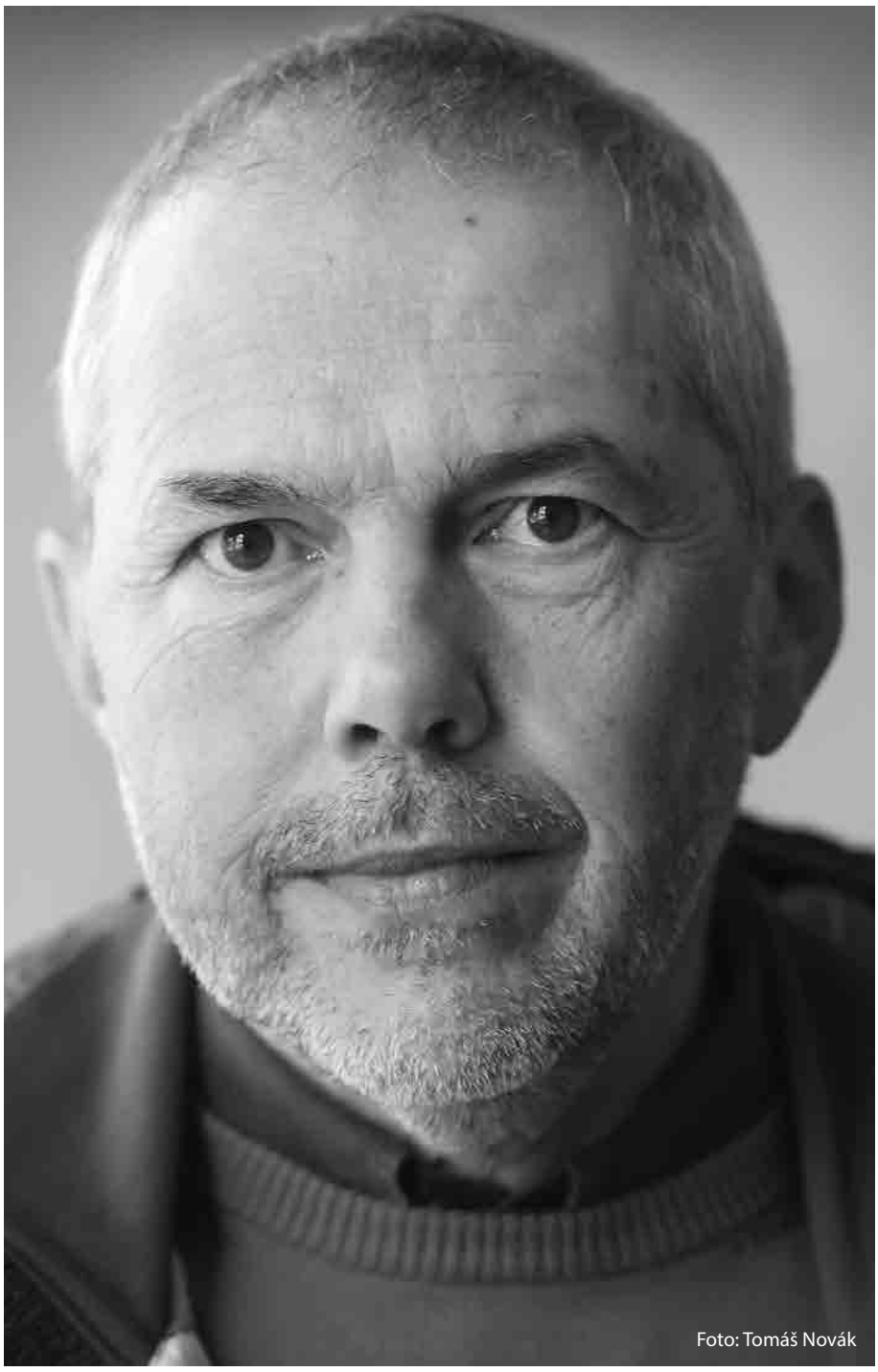

Foto: Tomáš Novák

Co pro vás znamená kostel? Je ještě nějaké místo, které byste k němu připodobnil?

Myslím, že dřív býval kostel centrem každého města, stál na náměstí vedle radnice a nejvyšší byla vždycky kostelní věž, která trčela nad všemi ostatními budovami jako taková duchovní anténa pro příjem signálu shůry. Dnes je většinou nejvyšší budovou banka a podle toho to taky vypadá.

Co vám dělá opravdu radost?

Každý dobře prožitý den, kdy se nic hrozného nepřihodí. Ono se to nezdá, ale když si člověk představí, co všechno by se mohlo stát, tak už jen to, že se to nestalo, je takový malý zázrak.

Těžké chvíle – máte nějaký tip, jak je překonávat?

Tip nemám, ani si nemyslím, že by na to existoval recept, jak to udělat. Těžká chvíle prostě přijde a člověk ji holt musí pokorně přijmout a nějak se tím protrpět. Výhoda je, že věci, se kterými si my neporadíme, můžeme s důvěrou odevzdat do povolanějších rukou tam nahoře.

Kdo vás v životě nejvíce inspiruje, inspiroval?

Asi moji rodiče – jak po stránce lidské, tak profesní. Kvůli tátovi mám vlastně permanentní výčitky svědomí, že nepracuji dost. Protože táta pracoval pořád, za dobu, kterou já jsem strávil na golfu, by měl hotové tak tři opery.

Marek Eben se narodil 18. prosince 1957 v Praze. Herec, moderátor, hudební skladatel, písničkář a zpěvák je synem hudebního skladatele Petra Ebena a Šárky Ebenové, rozené Hurníkové, a synovcem skladatele Ilji Hurníka. Jeho manželkou je Markéta Fišerová. Spolu s bratry Davidem a Kryštofem založili hudební skupinu Bratři Ebenové.

Motto letošního ročníku NK je: „Za dne ať Hospodin dává svou milost, celou NOC mu budu zpívat a chválit ho" (Srov. Ž 42,9). Máte i vy hudbu spojenou s chválou?

Což o to, já bych hudbou chválil, otázka je, jestli ta moje muzika Pánubohu jako chvála připadá, možná by byl radši, kdybych to nedělal. Vždycky si vzpomenu na jednoho nešťastného faráře, který měl u varhan naprosto katastrofální varhanici. A jednou po mši už to nevydržel a před požehnáním povídá: „No, tak ta dnešní hudba, to asi nebylo k velké radosti andělů…" A pak se zamyslel a dodal: „Nebo možná, že andělů jo, ale mojí ne."

(jpra)

Nově zapojená místa

Okres Cheb

Teplá
sborový dům Českobratrské církve evangelické
17.00–22.00

Okres Karlovy Vary

Abertamy
kostel Čtrnácti sv. Pomocníků
18.00–22.00

Andělská Hora
kostel sv. Michaela Archanděla
19.00–22.00

Horní Blatná
kostel sv. Vavřince
18.00–23.00

Stanovice
kostel Zjevení Páně
19.00–22.00

Stanovice – Dražov
kostel sv. Víta
19.00–22.00

Žlutice
kostel sv. Petra a Pavla
18.00–22.00

Okres Klatovy

Chudenín – Červené Dřevo
bývalý kostel panny Marie Bolestné
18.30–22.00

Klatovy
kostel Neposkvrněného početí P. Marie a sv. Ignáce
18.30–22.00

Okres Plzeň město

Nezvěstice
kostel Všech svatých
17.00–22.00

Okres Plzeň sever

Nečtiny
pohřební kaple sv. Terezie
20.00–24.00

Okres Rokycany

Líšná – Řebřík
kostel sv. Petra a Pavla
19.30–20.00

Líšná
kostel sv. Václava
20.15–20.45

Okres Sokolov

Jindřichovice
kostel sv. Martina
17.00–20.00

Okres Tachov

Staré Sedliště
kostel sv. Prokopa a Oldřicha
19.00–19.30

Letošní motto Noci kostelů je vybráno z biblické knihy Žalmů. Žalmy jsou náboženské písně starozákonního Izraele, které vyzpívávají chvály, prosby a díkůvzdání tak, jak vytryskly ze srdce autorů na základě jejich osobních zkušeností. Po staletí se stávaly, a stávají se i dnes, inspirací pro modlitbu v různých životních situacích.

Autor Žalmu 42 popisuje svoje soužení, které na něj doléhá: výčitky a zesměšnění jeho přátel, touha po Bohu, smutek a samota. V těchto chvílích se ptá: Bože, proč na mě zapomínáš? Proč je smutná má duše?Někdy máme i my podobné otázky: PROČ?, kterými se obracíme na Boha.

Pisatel prožívá smutnou přítomnost v odloučenosti od Boha. Jeho duše "žízní" po Bohu. Jeho výkřiky se v žalmu postupně mění v modlitbu. Posilou je mu minulá radostná zkušenost s Bohem, mimo jiné s návštěvou bohoslužby v chrámu. Je to zkušenost i nás křesťanů, je to zážitek Boha, který je nám blízký, i když ho třeba necítíme. Bůh se s námi může setkat v kráse chrámu, v kráse bohoslužby, ale i v našich bolestných zkušenostech, slabostech a ranách. Úzkostný výkřik je pohybem k někomu druhému. Někdy je to začátek cesty od egoistického „Já", cesty do vztahu k „ty" – k bližnímu, cesty do vztahu k „Ty" – k Bohu.

Ať jste v radosti či smutku, ať zakoušíte krásu či ošklivost, přeji vám, ať nejen o letošní Noci kostelů nacházíte odpovědi na vaše otázky: PROČ? Ať nacházíte Boha, který je nám blízký. Jak řekl Origenes: „Hledání Boha ze strany člověka je zápas, který nikdy nekončí, protože je vždycky možný pokrok."

Roman Kubín
římskokatolický kněz

„Důležitá je tolerance,…“

říkají Roman a Karla Hajšmanovi. Roman pochází z nevěřící rodiny, zatímco Karla z tradiční katolické. Přečtěte si rozhovor o tom, jaká úskalí taková rozdílná startovní pozice do jejich vztahu přinášela a jak se jim podařilo vše sladit.

Nejprve se nám trochu představte. Z jaké rodiny a z jakého prostředí pocházíte?

Roman: Pocházím z rodiny, kde se o křesťanství ani o víře vůbec nemluvilo. Byl jsem v tomto smyslu absolutně nepolíbený. Řekl bych, že naši rodiče, kteří nebyli ve straně, chránili mě i mou sestru před komunistickou ideologií. A nemluvili s námi ani o víře. Když jsem se o tom ale s tátou později bavil, vnímal jsem určitou cestu jeho víry. Občas šel do kostela, ale spíš jen proto, že šel zrovna okolo…

Můj kontakt s vírou byl takový paradoxní, řekl bych legrační. Když jsem kvůli zdraví skončil s fotbalem, pracoval jsem ve Škodovce s přibližně stejně starým kolegou, který měl Bibli. On se v té době oženil s manželkou z křesťanské rodiny. Dostal od své manželky Bibli, ale už ji nechtěl číst, takže se ji chystal vyhodit. Řekl jsem tedy tomu svému kolegovi, ať mi tu Bibli přinese. Takhle jsem začal koketovat s křesťanstvím. Později jsem se na vojně, kde bylo prostředí víry hodně ekumenické, setkal s jedním doktorem, aktivním křesťanem. Tehdy už byla situace s mou vírou vážnější. Po návratu z vojny jsem se vydal do knihkupectví Falátek v Plzni a zmínil jsem se tam, že bych chtěl chodit mezi nějakou skupinu aktivních křesťanů. Řekli mi: „Takové společenství najdete hned za rohem, v Korandově sboru.“ A takto jsem se dostal k evangelíkům.

Myslíš, že vaši rodiče vnímali víru a komunistickou ideologii na podobné úrovni a proto ani o jednom nemluvili?

To myslím, že ne. Ale pravda je, že když jsem později chodil do kostela, mamka měla takovou oblíbenou hlášku, vždycky když jsem něco neudělal: „No jo, kdyby padaly tašky z kostela, to bys hned běžel. Ale že máš udělat tohle…“ Asi trochu žárlila. Jinak se ale u nás o víře nikdy nemluvilo, křesťanství jako takové mí rodiče moc nemuseli.

Karla: Já jsem z tradiční, řekla bych „echt“ katolické rodiny. V době totality se rodiče opravdu snažili, jak jen mohli. Až teď zpětně si uvědomuji, co riskovali. Jako dětem nám to tehdy nepřišlo. S bratry jsme vnímali určitou schizofrenii v tom, co se děje doma a co jsme věděli, že ve škole říkat nesmíme. Dávám to jako příklad toho, co mě šokovalo – byla jsem vychovávána tak, že celé mé dětství jsme trávili s věřícími rodinami na letních dovolených, na farách… Jiné přátele jsem neměla. Pak jsem ale přišla do školní jídelny a oni se tam před jídlem nemodlili! To jsem nemohla pochopit. Na nedělní obědy k nám chodívali faráři a kněží. My jsme to nevnímali jako něco zvláštního, bylo to pro nás úplně normální. Později nás to třeba i štvalo, protože společenství, která u nás probíhala, znamenala pro nás dospívající určitá omezení. Víru jsem tedy měla takto servírovanou odmala. Pak přišlo období kolem mých osmnácti, dvaceti let, kdy jsem do kostela nechodila. Později jsem se ale k víře vrátila. Ne nějakým dramatickým obratem, ale proto, že mi chyběla. Jak rozumově, tak vztahově jsem se vrátila k Bohu i k víře.

Pocházíte z úplně odlišných prostředí. Když jste začali fungovat jako rodina, vnímali jste nějaké těžkosti, nějaké třecí plochy?

Karla: Na to, že byl z nevěřící rodiny, měl Roman obrovský morální standard. Možná větší než někteří křesťané. Asi to bylo díky sportu a výchově z domova, to zkrátka fungovalo i bez příslušnosti k nějaké církvi. Romanovy morální hodnoty byly takové, že i když byl z nevěřícího prostředí, nenarážela jsem na nic, co by mi na jeho způsobu života vadilo.

Roman: Důležitá je tolerance. Nevím, jak by to vypadalo, kdybych byl odmalička vychovávaný v evangelické rodině. Vím, že i v evangelickém sboru, který jsem navštěvoval, byli manželé, z nichž jeden byl evangelík a jeden katolík. Když jsme se s Karlou víc poznávali, zjišťovali jsme, že katolická tradice v naší rodině převažuje nad tou evangelickou. Musím se smát, když zpětně „srovnávám" bohoslužbu. U evangelíků je vrcholem kázání, takže když je špatné kázání, máš „zkaženou" celou bohoslužbu. U katolíků je vrcholem eucharistie. Když je špatný farář, tak je zkrátka špatný farář, ale na podstatě to nic nemění.

Karla: Mě ještě napadá jedna výhoda. Na katolickou bohoslužbu člověk může jít kdekoli na světě a pořád ví, kde se nachází. Kdežto u evangelíků je ten obřad v každé farnosti jiný.

Roman: Ze začátku jsem byl překvapený, že u katolíků je Večeře Páně každou neděli, my jsme ji mívali jen na křesťanské svátky. Cítil jsem, že rodiny, které jsou smíšené, to mají opravdu těžké. Budou chodit ke katolíkům, nebo k evangelíkům? Když jsem se svou současnou ženou potkal, tak byla rozvedená, ale sňatek nebyl zatím církevně zneplatněn… To naši situaci ještě trochu komplikovalo.

Karla: Větší problém jsem asi vnímala já. Nevěděla jsem, jestli můžu chodit do evangelického kostela, jestli tam můžu jít k Večeři Páně. My jsme jeden čas u katolíků vůbec nemohli chodit ke svátostem, protože jsme čekali na to zneplatnění. Trvalo to hodně dlouho. Byli jsme připraveni na to, že třeba do konce života nebudu smět chodit ke svátostem.

Roman: Mně zpětně přijde dobré, že jsme byli schopni se domluvit, že jsme v tom společně. Že Kája je v nějakém stavu, do kterého jsem vstoupil, což s sebou nese určité těžkosti – třeba takové, že nemůže chodit k Večeři Páně. Tak to zkrátka je. Přišlo mi a dodnes mi přijde dobře, že jsme to nesli společně.

Zdá se mi, že u katolíků je situace hodně vnímaná tak, že když člověk nemůže chodit k Večeři Páně, jako by ani „nebyl plnohodnotným křesťanem". Mně se ale zdá, že je ještě něco nad tím. To, že s sebou nesu nějaké zatížení, že se manželství třeba rozpadne… Nevnímám ta církevní pravidla jako sankce (trest), ale jako limity, které chrání nejen jedince, jehož se ta situace týká, ale také celé společenství. Něco je jinak, něco se v životě nepovedlo, tak je třeba nést za to zodpovědnost. Bůh mě ale kvůli tomu nemá míň rád.

Když se vrátíme k prožívání víry. Můžete nějak popsat ten proces, když jste spolu začali žít, fungovat jako pár?

Roman: Občas jsme chodili ke katolíkům, občas k evangelíkům. Zajímavé je, jak v tobě pracuje ta tradice z jednotlivých bohoslužeb. Rituály se liší.

Karla: Roman byl povahově otevřený, tak jsme mohli prožívat třeba společné modlitby, přirozeně, vlastními slovy. Asi nám pomohl i syn David (redakční pozn.: zdravotně handicapovaný syn z prvního manželství Karly). Tím, že jsme byli v zoufalé situaci, posílilo to i náš vztah k Bohu – prosby o pomoc, upnutí se k němu.

Roman: Ono je to nakonec podobné, ať je člověk z té, nebo z jiné tradice. Třeba texty breviáře, opakující se rituály, k Marii jsem dlouho hledat cestu… Říkám, že mám takový Boží tým, „sedm statečných: Ježíše Krista, Marii, Ducha svatého, našeho Davida, Edith Stein-Terezu Benediktu od Kříže, Jana od Kříže a pak ještě svého anděla.

Karla: To taky trvalo. Evangelíci mají se svatými problém.

Roman: Hodně jsem o tom mluvil třeba s Luďkem Korpou, s evangelickým farářem, který učil na Církevním gymnáziu v Plzni. Ten mi říkal: „Vy, co jste v tom nevyrůstali, jste nejlepší. To vidíš v té třídě, když se zeptáš. Někdo to má už jako uvařenou polévku, protože ví, jaká odpověď se očekává. Ale ten, kdo ve víře a v tradici nevyrůstal, teprve začíná tu polívku vařit. Hledá, jak to je." Dneska už navštěvujeme evangelický kostel jen minimálně, třeba na svátky, když se chceme s někým setkat. Ono tomu pomohlo také to, že žijeme ve městě. V salesiánské farnosti se hodně pracuje s dětmi, tak to přirozeně dostalo tenhle směr.

Karla: Děti potřebují nějaký základ, zázemí.

Roman: Jeden musí ustoupit, jedna tradice by měla být při výchově dětí dominantní. V dogmatičnosti je katolická církev silnější. Evangelíci jsou takoví tvárnější. V tom mám možná výhodu. Tím, že jsem poznal obě společenství, přikláním se víc ke katolickému prožívání právě s tím, že jsou tam ty limity. Přijde mi škoda, že lidi vnímají víc sankce než limity. Přiznám se, že mi je nakonec katolické pojetí víry bližší.

Pavel Říha

1. Motorkářská pouť
po krušnohorských kostelích

Všichni motorkáři jsou zváni k mimořádnému zážitku. Během jediné noci budou moci společně s motorkářským knězem Padre Patrikem a Krušnohorským spolkem přátel jedné stopy navštívit krušnohorské kostely.

16:45	**Ostrov** – sraz u klášterního **kostela Zvěstování Panny Marie** (posvátný okrsek) ul. Klášterní 141/D *GPS: 50°18'16.546"N, 12°56'5.543"E*
17:00	Odjezd směr Jáchymov
17:20	**Jáchymov** – **kostel sv. Jáchyma** *GPS: 50°22'20.976"N, 12°54'46.258"E*
17:40	Odjezd směr Abertamy
18:00	**Abertamy** **kostel Čtrnácti sv. Pomocníků** *GPS: 50°22'7.301"N, 12°49'6.999"E*
18:20	Odjezd směr Rýžovna
18:40	**Rýžovna** – **kostel sv. Václava** *GPS: 50°24'9.805"N, 12°50'12.631"E*
18:50	Odjezd směr Horní Blatná
19:10	**Horní Blatná** – **kostel sv. Vavřince** *GPS: 50°23'24.519"N, 12°46'13.368"E*
19:25	Odjezd směr Pernink
19:45	**Pernink** – **kostel Nejsvětější Trojice** *GPS: 50°21'57.614"N, 12°47'4.374"E*
20:05	Odjezd směr Hroznětín
20:30	**Hroznětín** – **kostel sv. Petra a Pavla** *GPS: 50°18'33.923"N, 12°52'19.862"E*
20:50	Odjezd směr Ostrov
21:00	**Ostrov** – **kostel sv. Michaela Archanděla a Panny Marie Věrné** Malé nám. 25 *GPS : 50°18'17.168"N, 12°56'18.009"E*

Cyklostezky Noci kostelů

Chrást—Šťáhlavy – 26,5 km
Chrást modlitebna CČE, **Dýšina** kostel sv. Nejsvětější Trojice a sv. Šimona a Judy, kostel sv. Jiří **na Doubravce**, kostel sv. Martina a Prokopa **v Lobzích**, kostel sv. Jana Křtitele **Starý Plzenec**, **Šťáhlavy** kostel sv. Vojtěcha
https://mapy.cz/s/jogazaceco

Doudlevce—Dobřany – 14,9 km
kaple sv. Maxmiliána Kolbe – **Památník obětem zla**, **Litice** kostel sv. Petra a Pavla, **Dobřany** kostel sv. Víta, **Dobřany** kostel sv. Mikuláše
https://mapy.cz/s/melokerudu

Manětínsko – 29,7 km
Manětín kostel sv. Barbory, **Manětín** kostel sv. Jana Křtitele, **Nečtiny** zámecká kaple, **Nečtiny** pohřební kaple sv. Terezie, **Luková** kostel sv. Jiří
https://mapy.cz/s/nokocujuho

Rokycanská BusTOUR

Poutní okruh Vojenice – Řebřík – Líšná
18.00 odjezd autobusu z Rokycan od hotelu Bílý Lev
21.20 příjezd do Rokycan

Vojenice, kostel sv. Jana Křtitele – 18.30–19.000

Řebřík, kostel sv. Petra a Pavla – 19.30–20.00

Líšná, kostel sv. Václava – 20.15–20.45

Program jednotlivých míst naleznete na *www.nockostelu.cz*

Kostel sv. Václava, Líšná

Poutní autobus Plzeň

	Časy odjezdů/příjezdů z jednotlivých stanovišť										Kostely	Zastávky
BUS	A	B	A	B	A	B	A	B	A	B		
odjezd			19:00	19:30	20:00	20:30	21:00	21:30	22:00	22:30	katedrála sv. Bartoloměje	náměstí, před radnicí
odjezd			19:08	19:38	20:08	20:38	21:08	21:38	22:08	22:38	ECM Sbor Lochotín	zast. bus MHD, „Bolevecká náves“, směr Třemošná
odjezd			19:20	19:50	20:20	20:50	21:20	21:50	22:20	22:50	kostel sv. Jiří	parkoviště u hřbitova na ulici „Ke sv.Jiří“
odjezd			19:26	19:56	20:26	20:56	21:26	21:56	22:26	22:56	kostel sv. Martina a Prokopa	zast. MHD „U Astry“ směr Slovany
odjezd		19:05	19:35	20:05	20:35	21:05	21:35	22:05	22:35	23:05	kostel Panny Marie Růžencové	u kostela, Jiráskovo nám., západní část
odjezd	18:45	19:15	19:45	20:15	20:45	21:15	21:45	22:15	22:45	23:15	kostel sv. Jana Nepomuckého	zastávka bus MHD Chodské nám., směr Bory
příjezd	18:51	19:21	19:51	20:21	20:51	21:21	21:51	22:21	22:51		katedrála sv. Bartoloměje	náměstí, před radnicí

Osmisměrka

A	L	E	P	A	K	D	U	R	H	L	P	S	A	S
E	S	T	O	A	L	E	T	A	E	I	N	K	J	N
M	I	N	E	R	Á	L	A	T	L	Á	Ž	M	I	Ě
I	M	Ů	Ž	E	Ú	I	O	K	D	O	S	A	S	H
E	T	A	B	Á	K	K	A	T	L	Í	R	T	T	U
K	S	E	K	E	R	A	U	O	A	E	V	E	O	R
T	V	K	R	U	Y	T	K	R	G	Á	T	K	T	K
M	R	C	H	A	T	E	S	A	Z	E	C	I	A	A
R	Ý	N	E	V	U	S	T	H	R	O	Á	R	T	M
F	A	Z	O	L	E	A	R	U	Ž	O	R	B	U	C

Použitá slova:
BRIKETA — BROŽURA — CTITELKA
DELIKATESA — DÍVKA — EKOLOŽKA
FAZOLE — HRUDKA — JISTOTA — KAPELA
KURZOR — LETOKRUH — MINERÁL
MRCHA — PILKA — REGATA — SEKERA
SNĚHURKA — SUVENÝR — TABÁK
TOALETA — ÚKRYT

Tajenka:
Bůh…, v kráse bohoslužby, ale i v našich bolestných zkušenostech, slabostech a ranách.
Roman Kubín, římskokatolický kněz

Najdi deset rozdílů

Foto: Jana Lazarová

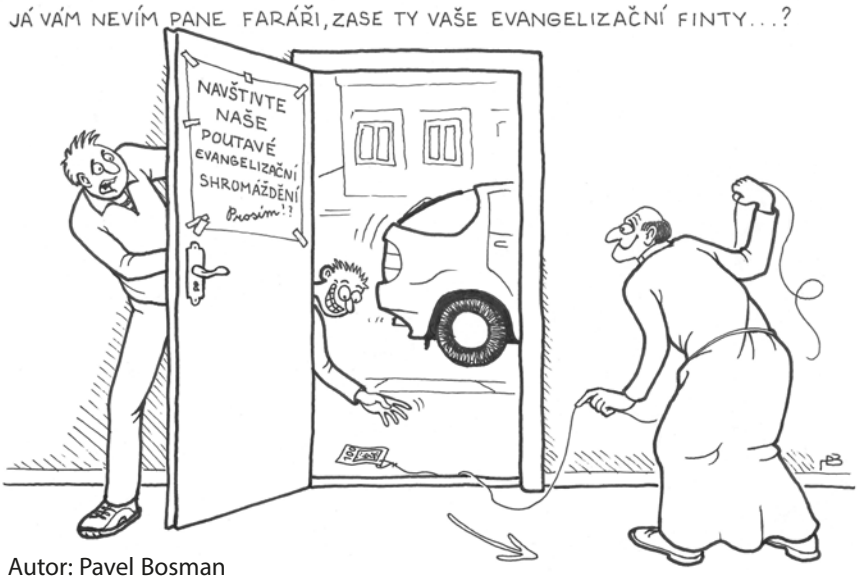

Autor: Pavel Bosman

Řešení všech hádanek najdete na www.nockostelu.cz

Vydalo: Biskupství plzeňské, v Plzni 2022
NEPRODEJNÉ
Fotografie: Pixabay.com, archiv autorů a dotazovaných

Mapové podklady: mapy.cz
Grafické zpracování: Marek Koňařík
Tisk: Dragon Print

Biskupství plzeňské · Ministerstvo kultury · Karlovarský kraj · Plzeňský kraj · Živý kraj · Město Plzeň · Městský obvod Plzeň 3 · Il Mio Caffè · RENGL · 700 Nadace 700 let města Plzně